

POSTANOWIENIE

2 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Małgorzata Manowska

na posiedzeniu niejawnym 2 lipca 2025 r. w Warszawie

w sprawie z wniosku T.S.

z udziałem I.G., M.R., T.G., K.P., W.C., J.K., R.S., K.B., K.S., I.P., A.K., H.S., K.S.1, Ł.S., B.K., E.G., S.M., H.M., R.M., B.M., M.K., K.J., M.S. i J.J.

o zniesienie współwłasności,

na skutek wniosku pełnomocnika uczestnika R.S. z 18 grudnia 2024 r.

o przekazanie sprawy I Ns 43/25 (I Ns 954/11) do sądu równorzędnego,

odrzuca wniosek.

UZASADNIENIE

Uczestnik postępowania R.S. pismem z 18 grudnia 2024 r., wniósł o przekazanie sprawy I Ns 945/11, toczącej się przed Sądem Rejonowym w Zgierzu do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Łodzi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 44¹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy może przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z sądem występującym, jeżeli wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości, w szczególności względ na społeczne postrzeganie sądu jako organu bezstronnego. Nie ulega wątpliwości, że art. 44¹ § 1 k.p.c. dotyczy takich sytuacji, gdy rozpoznanie sprawy w konkretnym sądzie, bez względu na to przez którego sędziego, godziłoby w dobro wymiaru sprawiedliwości. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że chodzi przede wszystkim o sytuacje, które mogą wywierać realny wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie (choćby mylne) o braku warunków do rozpoznania w danym sądzie sprawy w sposób obiektywny, przy czym jednocześnie podkreśla się, że chodzi o przeszkody dotyczące danego sądu jako organu wymiaru sprawiedliwości.

Jednocześnie w § 2 wskazanego artykułu ustawodawca wprowadził ograniczenie, że o przekazanie sprawy może wystąpić sąd właściwy. Do takiego wniosku prowadzi wykładnia językowa i celowościowa tego przepisu (por. postanowienie SN z 11 grudnia 2020 r., I CO 136/20). Co więcej, właściwą formą wystąpienia do Sądu Najwyższego na podstawie art. 44¹ k.p.c. jest postanowienie (postanowienie SN z 3 czerwca 2025 r., III CO 636/25).

Tak określony krąg uprawnionych podmiotów inicjujących postępowanie przed Sądem Najwyższym wyklucza możliwość skutecznego złożenia przedmiotowego wniosku przez inne podmioty, w tym strony toczącego postępowania lub podmioty zamierzające wystąpić na drogę sądową.

Pismo uczestnika nie mogło zatem zostać uwzględnione jako pochodzące od pomiotu uprawnionego, gdyż ustawodawca w art. 44¹ k.p.c. wyklucza legitymację czynną strony lub uczestnika procesowego do wystąpienia bezpośrednio z wnioskiem do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości (zob. postanowienie SN z 27 sierpnia 2021 r., I CO 88/21).

Z uwagi na powyższe Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia.

(M.M.)

[SOP]